

forlanger 1000 Rd.; begynder man derimod med 1200 Rd., vil den ærede sidste Taler dog give mig Ret i, at man saa senere kommer til 1400 og 1600 o. s. v.; man er i en bestandig Stigning, man vil altid opad; hvad man i det ene Aar finder tilstrækkeligt, finder man i det andet Aar for lidt. Dette er ogsaa et Hensyn, som maa tages. Hvad enten den høitærede Minister kalder det ganske almindelige Udtryk eller ikke, maa jeg dog udhæve, at 800 Rd. „og saa ere Penge.“ Derfor der her var Spørgsmaal om en af Statens Embedsmænd, som havde et Retskrav paa Staten, var det en anden Sag; men, naar Taleren her kun er om et Billighedshensyn, om en Gave, saa finder jeg, at 800 Rd. „og saa ere Penge“. Den ærede Minister siger, at det er ganske almindelige Udtryk; jeg vil gjerne vedkjende mig, at det er almindelige Udtryk; men jeg vilde ønske, at de ærede Ministre paa et tidligere Stadium af vores politiske Udvikling havde betragtet 1200 Rd. med andre Dine, end skeet er. Man er saa villig til at troe, at mange flere have en Indtægt af 1200 Rd., end der i Virkeligheden er, og det vilde være ønskeligt, om de Herrer paa en vis Maade havde betragtet dette Slags Summer med de samme Dine som dem, hvormed de betragte den foreliggende Sum; men det er nu ikke skeet. Den ærede Minister har ikke ventet, at der vilde blive stillet Forslag om at nedsætte Summen, hvormod han har ventet, at den vilde møde Modstand i det Hele, og han har i saa Henseende, troer jeg, søgt at bebreide mig, at jeg navnlig var fremkommen med Forslaget. Jeg skal blot henstille, om man ikke kunde være ligesaa berettiget til at bebreide den ærede Minister, at han overhovedet har bragt Forslaget herind i Thinget; jeg skal imidlertid ikke gjøre det, jeg skal blot indskrænke mig til at svare paa den ærede Ministers Bebreidelse. Naar jeg stiller et Forslag, saa gjør jeg det efter min egen Overbeviisning, efter hvad jeg finder at være rigtigt, afventende, hvad der maatte blive udtalt derimod, og det skal derfor ikke røre mig, om jeg derfor hører Bebreidelser; det gjør mig heller ikke Noget.

Den ærede Minister sluttede omtrent med de Udtryk, at han aldeles ikke skønnede, at

der her kunde være nogen Grund til at fravige den Sum, som er bestemt i Udfastet; naar man skulde gjøre det, maatte der være gaafte overveiende Grunde derfor; ja, det er ganske rigtigt, og Afstemningen vil formodentlig ogsaa vise det; jeg har intet Haab om, at Forslaget gaaer igjennem, men efter min Mening er der meget overveiende Grunde til at gaae ind derpaa. Det forekommer mig, som sagt, at 800 Rd. „dog ogsaa ere Penge“, jeg vil holde mig til det Udtryk, og, naar en Mand kun af Billighedshensyn voteres en Pension, saa forekommer det mig, at det ogsaa er en Anerkjendelse af Rigsdagen at give ham 800 Rd.; dersom man paa ingen Maade kan være erkjendelig med en mindre Sum end 1200 Rd., saa vilde det være meget beklageligt for Fremtiden.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal blot bemærke, at det aldrig har funnet falde mig ind at bebreide den ærede Rigsdagsmand, hvad han har gjort; jeg har kun sagt, at det var mig uventet, at man er fremkommen med Forslag om at nedsætte Summen, men jeg er naturligtvis aldeles enig med ham i, at han har havt fuldkommen Ret til at gjøre det. Jeg skal ogsaa være aldeles enig med ham i, at der ofte kan være Anledning til Bebreidelse mod dem, der komme frem med Lovforslag; hvorvidt denne Bebreidelse i nærværende Tilfælde skal finde Anvendelse paa mig, vil jo Afstemningen vise, og i al Fald troer jeg, at man vil finde, at der for Regjeringen har været gode Grunde til at indbringe Forslaget. Jeg skal iøvrigt tillade mig at give en factisk Dplysning. Naar man nemlig har ytret, at, hvis man først begyndte med 1200 Rd., vilde man let komme op til 1400 Rd., og at det bestandigt vilde blive Mere og Mere og aldrig Mindre, saa vil jeg dog tillade mig at tilbagefalde i Erindringen, at den Mand, med hvem der i nærværende Tilfælde nærmest kunde være Anledning til at drage en Sammenligning, nemlig Professor Nielsen ved Borgerdybskolen, og som i en tidligere Periode har faaet en lignende Anerkjendelse som den, hvormed der her er Tale, fik 1400 Rd. i Pension, og dette skete